

KÁVÉFŐZŐK SZAKLAPJA

A magyarországi kávéfőzők és segéd munkások érdekeit védő szak- és társadalmi havilap.
A KÁVÉFŐZŐK SZAKEGYESÜLETÉNEK HIVATALOS KÖZLÖNYE.

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Egész évre --- 1 kor. 68 fill.
Fél évre --- 84
Egyes szám ára 14 fillér.

Megjelenik minden hó első szombatján.

Előfizetések SCHÖNHERR JÓZSEF czimére:
VII., Dob-utca 72, I. em. 10 küldendő.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
VII., Dob-utca 72. szám, I. em. 10.
Ide küldendők a lapot illető közlemények.
Szerkesztővel értekezni mindennap lehet.

Meghívó.

A budapesti kávéfőzők szakegyesülete 1906. évi február hó 13-án, kedden délután 2 és este 8 óraker a «Jövő» munkásképző egyesület helyiségében VII. ker., Szövetség-utca 23., I. em. (Dohány-utca sarok) tartja

III. rendes évi közgyűlését

melyre tagjait ezennel meghívja.

Tárgy:

1. Titkári jelentés.
2. Ellenőrző-bizottság jelentése.
3. A felmentvény megadása.
4. A vezetőség válasza.
5. Az alapszabály módosítása.
6. Indítványok.

Megjegyzés. Figyelmeztetjük a t. szaktársakat az alapszabály 6. §-ára, Azért felhívjuk a szaktársak figyelmét a jelzett 6. §-ban foglaltakra, annál is inkább tegyenek kötelességüknek eleget, hogy szavazatukkal befoly hassanak a választásba. A tagkönyv eihozandó.

Az elnökség.

Pályázat.

A budapesti kávéfőzők szakegyesülete pályázatot hirdet egy

gondnoki állásra.

Pályázhatnak mindazon szaktársak, akik a szakmunkalomban tevékeny részt vettek, az agitációra képességgel bírnak.

A pályázóktól megkivántatik, hogy gyermektelen legyen.

Pályázatokat február hó 22-éig kell a titkári hivatalba benyújtani.

A gondnoki járadék: 2 szobából álló lakás, havi 30 kor. fizetés.

A gondnoki teendő: a billardok kezelése stb. Az állást 1906 május 1-sővel kell elfoglalni. Az elnökség.

Közgyűlésünk.

Egy viharos évvel fejezte be egyesületünk a múlt évi működését. Az ezerkilencszázötödik esztendő próbára tette szervezetünk vezetőségét s mondhatni szerencse volt, hogy szervezetünk vezetősége oly tagokból állt (leszámítva néhányat), hogy félretett minden önérdeket és sikraszállt bátran, az összességért. Nem törődött mással, mint az összesség érdekével, hogy elvállalt kötelességének — mint öntudatos vezetőségnek kell — minden téren megfeleljen. Már csak pár nap választ el bennünket rendes évi

közgyűlésünktől, hogy beszámoljon a vezetőség múlt évi működéséről, mely oly viharos volt, hogy majdnem szervezetünk pusztulását vonta maga után. S hogy ez be nem következett, nem kis része van ebben a szervezett munkások táborának, akik nagy rokonszenvvel viseltettek mozgalmunk iránt. De nézzük a múlt évben végzett munkánkat! A múlt év elején, mint tudjuk, ha valami vidéki betévedt egyesületünkbe, az szentül azt hitte, hogy valami csapszékbe tévedt, mert hát bizony az ott lévő asztalokon boroskancsót látott s nem ritka esetben ferdén lépkedő embereket.

Hogy ez így volt, az tagadhatatlan!

És hogy ez így volt, azt a szükségyszerűség akkor még úgy kívánta. Azonban az újonnan megválasztott vezetőség elérkezettnek látta az időt arra, hogy az egyesületet új, modern alapra fektesse és első teendője volt, az italmérést az egyesületből kiküszöbölni, amit április hóban végre is hajtott. Ezen erkölcsi siker után a vezetőség gondoskodott arról, hogy az egyesületben több előadás és felolvasás tartassék tagjainak, mely előadásokon a tagokban a testvériséget és felvilágosodást terjesztett.

Azonfelül könyvtárt létesített a tagok művelésére, amit sajnos, még nem igen vesznek a tagok igénybe, igaz ugyan, hogy a könyvtár még sok kívánni valót von maga után, de ha a tagok szorgalmasabb olvasók volnának, már a könyvtár is rendezve volna teljesen.

Hogy helyzetünk megjavítása körül mit végzett a vezetőség, mondhatjuk, csak egy tere volt e körül ugy a tagoknak, mint a vezetőségnek és ez a szabadnap rendezése.

Furesa dolog ez a szabadnap, hogy ezt még mindig rendezni kell, holott már másodszer kötöttünk erre nézve egyezményt az ipartársulattal. Az elsőt 1904-ben, ahol kimondatott, hogy minden kávéfőző és konyhalegény hetenként egyszer huszonnégy órán át pihenhet. Hát ez így volt megírva 1904-ben, de megvalósítva a gyakorlatban még 1905-ben sem volt ugy, ahogy azt a szaktársak szerették volna és ahogy az az érdeküknek meg is felelt volna. Mert hát a dolog ugy állt, hogy nagy része a szak-

társaknak csak addig követelte a szabadnapot, amíg munka nélkül volt, ha munkába jutottak egyesek, akkor már feledve voltak a munkanélküliség keserves napjai. A legtöbbje nem számolt avval, hogy pár hét, a legjobb esetben néhány hónap mulva ismét ott lesz azok sorában, akik a szabadnapért ütik a mindenkori vezetőséget, mert nincs meg annyi helyen, hogy legalább minden munkanélküli 3-4 napot dolgozhasson.

Tehát a vezetőség nem tehetett egyebet, mint hogy ismerve a szabadnap fontosságát, a tagok között az összetartást fejlesztette, a tagok ellentálló képességét igyekezett növelni, hogy így minél több helyen azt keresztül lehessen vinni, azonban sajnos, egyes szaktársak az ellenállást, vagyis a szabadnapérti küzdelemben tulságig mentek, és az ezért való fellépésüket nem tudták kellőképp alkalmazni a főnökekkel szemben, miből folytonos surlódások keletkeztek, ugy annyira, hogy a vezetőséget valósággal elárastották a főnökök különféle panaszokkal, mely panaszok közt több jogos is volt. Hozzájárult még ehez az is, hogy sok volt az olyan szaktársaknak a száma, akik mindenkor készek voltak az összesség érdekeit a gazdánál elárulni, hogy talp- és egyéb nyalással a gazdájuktól minél jobban kiérdemeljék nyomorult éhbérüket. A vezetőség látva ennek az áldatlan helyzetnek tarthatatlanságát, ennek a megszüntetését ugy akarta elérni, hogy mozgalmat indított a hetibérendeszer megvalósításáért, aminek, mint tudjuk, a munkaadók utját vágták azzal, hogy bérharczba kergették munkásaikat, mert látva, hogy helyes nyomon járunk és tudva azt, ha annak keresztülvitelére időt engednek nekünk, hogy szervezve legyünk, akkor az az ő érdeküket sérti. Tehát meg kellett, hogy előzzenek bennünket s nem vártak, míg mi kérünk tőlük, hanem ők követelték az 1904. évi egyezmény felbontását, ami maga után vonta a bérharczot. Mint tudjuk, azt elvezettük.

Három hónapig ezután a legnagyobb tétlenségre voltunk kárhözhatva, míg végre a vezetőség néhány önfeláldozó tagjának sok utánjárás után sikerült az ipartársulattal

ujabb békét kötni 1905 december 15-én. Most ismét van szabadnap, kezünkben a munkaközvetítés és minden konyhán csakis szakszerveleti taggal dolgozhatnak, az ügynöktől venni munkást nem szabad, így szól az egyezmény. És mégis mit látunk? Mit tapasztalunk?

Azt, hogy megint csak miközöttünk vannak a gyáva árulók, akik elárulják a saját érdeküket.

Van-e csak 60—70 üzletben szabadnap? Dehogyan van. Nincs! Mert gyávák, meghunyászkodók, nem merik kérni, pedig szerződésileg van biztosítva. A dologban az a szomorú, hogy a szaktársaknak egy része teljesen a vezetőségre támaszkodik s mindent tőle vár, a másik része pedig oly megrögzött, rosszakaratu tudatlanságban él, hogy a saját jobblétének ellensége csak azért, hogy egy koronája megmaradjon. Nem tart szabadnapot még akkor sem, ha azt a gazdája az egyezmény értelmében meg is adja. És ezek miatt a szármalások miatt kell hallgatni a titkárnak, elnöknek, a munkanélküliektől. Pedig a szabadnap megvalósítása most már csak mirajtunk függ és nem kell hozzá más, mint becsületesség és az, hogy a főnökök bejelentésük, hogy ehhez szerződésileg jogunk van. Ahol elutasítják a szaktársak ebbeli kérelmét, azokat be kell jelenteni a titkárságnál, hogy az megtehesse az ipartársulatnál a feljelentést. Ahoz nem kell ragaszkodni, hogy vegyenek kisegítőt, csak minden becsületesen gondolkozó kávéfőző tartsa meg az ő hetenkénti 24 óráig tartó pihenőjét, a konyhalegény pedig kéthetenként. A mi a kisegítést illeti, dolgozzon a gazda, ha meg-unja, feltétlen kisegítőt vesz. És jó lesz azt is nem szem elől téveszteni, hogy minden munkanélkülinek nem juthat kisegítés, mert hát még nálunk hiányzik ám az igazi osztálytudat.

A testvériség nálunk még csak fogalom. Majd ha az testet ölt, akkor nem a gyűlölség és a vezetőség szidalmazása járja, hanem ezek helyett a kizsákmányolók ellen fordítják erejüket és a szervezkedés körül folynak tanácskozásaik és míg ez így nem lesz, addig egyesületünkben teljes rend nem is uralkodhatik.

Most, hogy a közgyűlés közeledik, látom, mily ellentétes munkát akarnak végezni a közgyűlésen, amikor az egyesületben napirandén különösen az elnök és titkár ellen úgy sutyomban az aknamunka. Jó, azok állnak a jogos kritika elé, a vezetőséggel együtt, de ne felejtsek el a tagok, hogy mindennek van határa. Most az egyesület vezetése oly kezekre volt bízva, akiknek vezetése alatt az egyesület nagy haladást mutat úgy erkölcs, mint anyagi tekintetben. És semmiesetre sem lehet érdeke a tagoknak, hogy a vezetőségbe olyan szaktársakat válasszanak, akik a jelenlegi vezetőség szel-

lemének ellenkező irányt akarnának adni. A közgyűlés feladata az legyen, hogy a vezetőségbe olyan tagokat válasszanak, akikben a modern szociális eszme meg van s van bátorságuk és akarata a közügy érdekében dolgozni. És a tagok feladatát az képezi, hogy az ilyen vezetőséget minden munkájában támogassák.

Érezzenek együtt a vezetőség tagjai, mert csakis úgy lehet üdvös munkát végezni az összeség érdekében, ha a testvériség meg van. Kétszeresen szükség van most erre, amikor új alapra kell fektetni az alapszabályainkat, hogy egyesületünkben igazi modern és a tagok érdekeinek megfelelően. Fel tehát ujult erővel a munkára, meg kell mutatnunk, hogy a kávéfőzők szervezete méltán helyet foglalhat az osztálytudatos munkások társadalmában. (Suhogó.)

Tanulságok.

Azért irtam cikkem fölé a főnti címet, hogy az itt elmondottakból vonják le a tanulságot úgy a kávéfőzők, mint a konyhalegények.

Az utóbbi időben azt tapasztalom, hogy azok a munkáltatók, akik sehogyan sem akarnak alábbhagyni a munkások végnélküli kizsákmányolásával, ha változás van az ilyeneknél, a konyhalegényből csinál a gazda leváltót, és az ilyen felszólításnak készséggel eleget tesz az illető konyhalegény. Ezek az esetek leginkább akkor fordulnak elő, ha az elbocsátott kávéfőző helyébe küldött szaktárs esetleg magasabb bért kér, mint az elbocsátott munkásnak volt.

Mi sem természetesebb, mind a megrendelésnél a munkáltató mindig jobb munkaszerőt kér, mert hát az üzlete megkívánja, hogy jó kávéfőzője legyen. De ha a munkás csak valamivel is magasabb bért kér mint amit a gazda állítólag fizetni szokott, nem alkalmazza a jó munkaszerőt, hanem bosszúból a konyhalegényt megteszi kávéfőzőnek, és itt küül, hogy a kényes gazdánál nagyobb értéke van a pár forintnak, mint a jó kávéfőzőnek. És mit gondolnak azok a konyhalegények, akik így minden megdöglés nélkül felengedik magukat használni a furfangos munkaadótól, hogy ki issza meg ennek a gazdának a levét? Bizony a mindenkori kávéfőzők. Az ilyen jelenségek ellen a legerélyesebben fel kell lépni úgy a kávéfőzőknek, mint a konyhalegényeknek.

Mert mi következik ebből? Az, hogy egy, két éves konyhalegények kávéfőzők lesznek ugyan, de annyira szaporították az által a számukat, hogy nem lesz hely, ahol kávét és egyebet főzzenek. Szóval, ha az így előreléptetett kávéfőzőt mégis az ő kedves ura kitessékeli a munkából, ismét konyhalegény lehet, vagy pedig kénytelen lesz hónapokon át sétálni, esetleg más foglalkozás után nézni.

Tehát mielőtt az ilyen értelemben előléptetendő konyhalegények az ilyen eseteket megtennék, jó lesz ha előbb megdöglődjék a dologt és tanácsot kérnek az illetékes helyen, t. i. a szervezetben. A kávéfőzőknek pedig kétszeres érdekük, hogy az

itt megemlített esetek minél ritkábban, vagy egyáltalán elő ne forduljanak.

Csak két esetet hozok fel, ahol már megtörtént az itt leirt eset. Az egyik a (Bátori kávéház) ott egy puczerből csináltak *ablőzert*, akit csak azért tűr meg a gazda, mert a sztrájk idején kisegítette! A másik az *Upor* nagykávéház tulajdonosa, aki szintén egy szakavatlan embert állított éjjelre, hogy megmutassa azt, hogy mégis csak *ő az ur!* és neki csak nem szabad határt egy munkás abban, hogy úgy fizessen, ahogy a végzett munka után megérdemli a munkás. Ótától a *sporttól* meg nem hagyja magát szótani, hogy a munkását ki ne zsákmányolja tetszése szerint.

Avval, hogy én az itt elmondottakkal figyelmeztetem a konyhalegényeket ez nem azt jelenti, hogy ők ne érvényesüljenek a szakmánál, nem, én a haladás híve vagyok, de azt is tudom, hogy a kapzsi munkáltatók minden eszközt megragadnak, hogy a munkást ahol csak lehet, ott kijátszák és érdekeiben megrövidítsék.

Hát nem gondolják meg azt a konyhalegények és kávéfőzők, hogy a főnököknek mily *pokoli* örömük telik abban, ha azt látják, hogy a testvéri összetartás helyett, mi egyik a másik ellen dolgoznak. Hát lehet-e akkor javítani helyzetünkön, ha a konyhalegény és kávéfőző nem látja be azt, hogy érdekeik szorosan össze vannak forrva. Ott, a munkahelyen nem egymás ellen, hanem egyetértve kell dolgozni — egymásért, mert különben akkor czélt soha sem érünk el. Igen, munkástársak gondoljatok arra, hogy bármennyire is hízelegtek a munkaadónak, értéketek csak addig van, míg bírjátok az igát huzni, vagy egy szeszélyes pillanat — és már a legnagyobb talpnyalót is kidobják az utcára. A szervezett munkások nem törnek egymás ellen, hanem egyetértve társaikkal, védik meg közös érdekeiket a munkáltatóval szemben. Nem a gyűlöletes testvérharczra van szükség, hanem a testvéri összetartásra. A bünyös egymás elleni harcot engedjük át azoknak, akiknek abból hasznuk lehet. De ha mi azt akarjuk, hogy jobb viszonyokat elérjünk, és hogy be ne következzen az, hogy ötszáz kávéfőző helyett 2 év alatt ezer legyen, akkor erkölcsi kötelességünk az, hogy oly szoros egyetértésbe legyünk, hogy bármely pillanatban készek vagyunk egymásért harczba szállni, vagyis egymás érdekét közösen megvédeni. Hogy ez így legyen tanuljatok.

(S.)

SZEMLE.

A munka jutalma. A napokban bucsuzik el tőlünk Kemény György szaktársunk, aki megvált a kávéfőzőszakmától. Meg kell neki válni, mert az a harminczéves szakadatlan munka, amit ennél a foglalkozásnál a 45° melegben eltöltött, szeméit tönkre tette.

Igen, harminczéves fáradságos munkájának az lett a jutalma, hogy a legutóbbi időben 8 évig dolgozott Gebauer kávéház-tulajdonosnál, aki nyolcz év alatt meglehetősen vagyon szerzett, ezzel szemben 8 évig hűséggel dolgozó munkása rokkant lett. De azért nem átalotta a gazdag munkaadó szaktársunkat mint a kifacsart citromot az utcára lökni. Ez volt a jutalom!

Tisztelt közgyűlés!

Egyesületünk a lefolyt 1905. évvel fennállásának harmadik évét töltötte be, a mult évi működésünkről alapszabályaink értelmében ezennel jelentést teszünk, bemutaván a zárószámadást és mérleget.

T. közgyűlés! Daczára annak, hogy az elmult évben egy nem várt eseménynyel több volt, amit le kellett küzdeni szervezetünkben, szóval kétszeres munka várt a vezetőségre az elmult évben és a legerélyesebben kellett küzdenünk, hogy szervezetünket megtarthassuk. Mégis elmondhatjuk, hogy az elmult év is anyagiakban és erkölcsiekben jól végződött. Mert ha összehasonlítást teszünk az 1904. év és a most lefolyt év közt, azt mondhatjuk, hogy az 1904. évben 12 hónapi bevételünk volt, míg 1905. évben csak 9 és fél, mégis 1904. évben volt tiszta vagyona az egyletnek 4707 kor. 60 fillér, most pedig van 6195 kor. 37 fillér. Tehát a gyarapodás, daczára annak, hogy 3 hónapig alig volt bevételünk, mégis 1487 kor. 77 fillér.

Elhelyeztünk a mult évben munkába 365 állandó kávéfőzőt, 497 kiségitőt, 317 állandó konyhalegényt, 234 kiségitőt; összesen 1413 esetben nyertek alkalmazást a szaktársak.

Mint tudják a szaktársak, szervezetünk és a Kávés-ipartársulat közt 6 évi szerződés áll fönn, amely biztosítja a szabadnapot és a munkaközvetítést számunkra. Igaz, hogy azért szabadnap csak ott van, ahol a gazda becsületes, vagy ahol becsületes szervezett szaktársak dolgoznak.

Ezzel beszámolva mult évi működésünkről s kérjük felmentésünket és egyben figyelmeztetjük a t. közgyűlést, hogy oly vezetőséget válasszon, akik tudnak és akarnak dolgozni. A t. tagoktól pedig csak azt kérjük, hogy az új vezetőséget jobban támogassa munkájában, hogy szervezetünk igazi védővára legyen a tagok jogainak.

BEVÉTEL

1905. évi forgalmi kimutatás

KIADÁS

	Kor.	fill.	Kor.	fill.		Kor.	fill.	Kor.	fill.
Pénztárkészlet 1904 december 31-én ---			1482	63	Fűtés és világítás ---	329	04		
Beiratási díjak ---	286				Titkár, körszolga stb. fizetése ---	2547	97		
Tagkönyv díjak ---	43	20			Házbér ---	2458			
Tagdíj ---	7088				Nyomatványok ---	776	40		
Billiárd-pénz ---	1350	01			Leltár (berendezés) ---	2001	13		
Dominó-pénz ---	163	56			Irodai szükségletek ---	798	17		
Házbér, albérlőtől ---	560				Segélyek ---	292			
Multságok jövedelme ---	260	06	9750	83	Dalárda segélye ---	190			
					Javítások stb. ---	440	50		
					Telefondíj ---	307		10140	21
					Pénztári készlet 1905 december 31-én ---				1093 25
			11233	46				11233	46

VAGYON

1905. évi vagyon kimutatás

TEHER

	Kor.	fill.	Kor.	fill.		Kor.	fill.	Kor.	fill.
Pénztárkészlet ---	1093	25			Hátralék nyomtatványokért ---			140	—
A takarékpénztárban elhelyezett tőke utáni kamat 1905 december 31-ig ---	67	32	1160	57	Tiszta vagyon mint egyenleg ---			6195	37
Zászlóalap (külön kezelés) ---	282	35							
Ennek kamatja 1905 december 31-ig ---	8	15	290	50					
Előre fizetett házbér ---				182 33					
Leltár értéke (1904 évről) ---	3182	59							
1905 évben beszerzett leltár értéke 1688.20									
Ebből 10% leírás ---	168.82		4701	97					
			6335	37				6335	37

Budapest, 1905. évi december hó 31-én.

Schönherr József
titkár.

Kéjöl Károly
elnök.

Zilahi Imre
pénztárnok.

Bereczky Lajos
ellenőr.

Németh József
ellenőr.

Pene Pál
ellenőr.

Leltár 1905 december 31-én.

	Kor.	fill.	Kor.	fill.
1904. évi leltár értéke ---			3182	59
1 szinpad felszereléssel ---	179	84		
1 könyvszekrény ---	160			
1 törzslapszekrény ---	36			
2 asztal ---	16			
3 dobogó ---	11			
1 lábharmónium ---	300			
13 fogas ---	35			
243 kötet könyv ---	715			
7 kötet Táncsics műve ---	50			
Billiárd-golyók stb. ---	185	36	1688	20
Összesen ---			4870	79

Meghívó. A Budapesti Kávészők Szakegyesülete 1906. évi február hó 20-án (kedden), a budapesti cipész-ipar-terület dísztermében (VII. ker., Wesselényi-utca 17), zászló-alapja javára *nagy farsangi bált* rendez, melyre t. Czimet és becses családját tisztelettel meghívja
a rendezőség.

Szaktársak! Ágítálatok a Népszava napilap érdekében.

Kimutatás.

Január 16-tól február 5-ig tagjárulékokot fizettek és beiratkoztak:

	korona
Kosuch József	6.
Vörös	4.
Heisler József	2.
Csernák János	2.
Katona Sándor	4.
Csicsali József	4.
Galambos József	6.
Oszikár Vazul	2.
Nyári Sándor	2.
Ambrus Sándor	10.
Máté Márton	6.
Baranyai József	2.
Jurisák András	10.
Péter András	2.
Szabó Imre	12.
Méhes János	8.
Szabó Imre	2.
Beck János	8.
Hindi Imre	4.
Domján János	2.
Karvalics József	2.
Szabó Kálmán	4.
Darabos	6.
Berecz Antal	2.
Farkas István	4.
Pucsik András	2.
Pallang Antal	6.
Keresztury János	4.
Pópa Nikefor	12.
Szabó András	4.
Szöke Károly	10.
Boros Flóri	2.
Szabó Mihály	4.
Nyársik János	2.
Lassu István	2.
Balla József	2.
Kovács János	2.
Szalai József	6.
Benics Sándor	2.
Mollay Henrik	2.
Huszárek Albert	4.
Jámbor István	4.
Ávár I.	4.
Duni Gusztáv	8.
Gregus Antal	2.
Kozma Imre	14.
Dorman István	14.
Kamarás J.	6.
Rugli Sándor	4.
Jarmer Oszwald	10.
Hajna István	4.
Kovács József	12.
Gierlich Márton	6.
Weisz Adolf	4.
Németh Gyula	8.
Szele István	16.
Pópa Péter	30.
Biró Jakab	10.
Varga Márton	2.
Hertl Károly	4.
Istvánfi István	4.
Burján Sándor	10.
Kabát János	4.
Szöllősi Mihály	8.
Zilay András	4.
Farkas István	2.
Bántó Ferencz	6.
Majer Lajos	8.
Kocsis Lőrincz	2.
Illykovic A.	4.
Csupor Pál	10.
Fülöp Gyula	8.
Pagonyi Sándor	6.
Horváth János	2.
Nagy Ferencz	42.
Forrai András	24.

	korona
Vincze Pál	2.
Anderkó S.	2.
Tóth József	2.
Selyem István	4.
Sass János	6.
Veszeli István	4.
Kovács József	10.
Róth Mihály	2.
Gyurás József	2.
Szalogyina Mihály	4.
Varga József	2.
Boncsa László	6.
Darabos István	4.
Losonczy János	4.
Moldick Sebestyén	6.
Izer Vilmos	2.
Zboril Vilmos	6.
Meszlényi Tamás	4.
Bene Pál	2.
Poscharnig János	4.
Kujedán János	2.
Rivola Antal	2.
Kovács J.	2.
Kordik Antal	2.
Rebeles Simon	2.
Dancs János	4.
Némethi Ferencz	2.
Nagy Domonkos	2.
Szikora András	2.
Zilahy Imre	4.
Nyári István	2.
Heinrich Károly	4.
Kohn Miksa	4.
Nagy József	12.
Nagy Ferencz	4.
Kabát András	8.
Mokrin János	6.
Fehér Boldizsár	4.
Klausz Pál	4.
Gipsz Sándor	6.
Dzurik József	6.
Tudóka P.	2.
Schnier János	10.
Bagi A.	4.
Pethő József	2.
Hazuda László	14.
Méri Illés	10.
Bereczky Lajos	8.
Nyitray	6.
Boros András	2.
Földi János	10.
Németh	2.
Vitek Pál, új tag	4.30
Erdélics István, új tag	4.
T. Tóth Ferencz, új tag	4.30
Tóth Antal, új tag	4.30
Eczet János, új tag	4.30
Halmi Gábor, új tag	4.30
Nagy Károly, új tag	4.30
Szikora András, új tag	4.30
Figyelmesy Imre, új tag	4.30
Zilay András, új tag	4.30
Dragumier Vazul, új tag	4.30
Lakopál Imre	4.30
Veigl Ignác	4.30

Szaktársak! Olvassátok és terjeszszétek a Népszavát.

Kiadó: KÉFÖL KÁROLY.

Felélős szerkesztő: SCHÖNHERR JÓZSEF.

TELEFON 81-30.

BEITZ JÁNOS

műsztergályos, dákó-
és billiárdgolyó-gyár

Budapest, VII., Akácza-utca 52.

— Képes árjegyzéket ingyen küldök. —

TELEFON 13-06. TELEFON 13-06.

Ezredéves és országos kiállításon
millenniumi nagy érmmel kitüntetve.

GÁLLIK LAJOS

réz műves-mester

Budapest, VII.,
Kertész-utca 8.

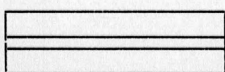
☺ ☺ ☺

Ajánlja magát kávéház-, szálloda- és vendéglői
konyhaberendezésre. ☺☺☺ Szállít kávéházi
konyhatűzhelyeket és mindennemű vörösréz
főzőedényeket. Javítások és színezések
pontosan és jutányos áron szállíthatnak.

Kitüntetve az Országos iparegyesület ezüst díszérmével,
valamint az ezredéves orsz. kiállításon a kiállítás érmével.

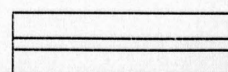
LEFKOVITS I. ÉS TÁRSA

Csász. és kir. szabad. tekeasztal-, dákó- és elefánt-
csontgolyó-gyár. Teljes kávéházi berendezési vállalat.

Budapest, VI. ker.,

Király-utca 36. sz.

TELEFON-SZÁM: 14-74.

TELEFON-SZÁM: 14-74.